

ΞΥΠΝΑ ΡΑΓΙΑ !

Βασισμένο στο θεατρικό έργο του Ιάκωβου Καμπανέλη «Το Μεγάλο μας Τσίρκο» (Διασκευή του Δ. Μαριόλη)

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΡΩΜΙΟΣ 1: Νεφέλη

ΡΩΜΙΟΣ 2: Σένια

ΡΩΜΙΟΣ 3: Κατερίνα Μ.

ΡΩΜΙΟΣ 4: Κωνσταντίνα

ΡΩΜΙΟΣ 5: Σοφία

ΡΩΜΙΟΣ 6: Νικηφόρος

ΡΩΜΙΟΣ 7: Γεωργία

ΡΩΜΙΟΣ 8: Ελένη

ΡΩΜΙΟΣ 9: Κατερίνα Ζ.

ΡΩΜΙΟΣ 10: Ελευθερία

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Πολυξένη

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2: Ναταλία

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ : Πέτρος

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ : Θανάσης

ΜΠΑΡΜΠΑ – ΓΙΩΡΓΟΣ : Βαγγέλης

ΝΙΟΝΙΟΣ : Χρήστος Γ

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ: Χρήστος Α

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ : Νίκος

ΓΥΝΑΙΚΑ : Μαρία

ΡΑΓΙΑΣ : Γιώργος

ΑΓΑΛΜΑ: Παναγιώτης

1. ΕΝΑΡΞΗ

(Μπαίνουν ο Ρωμύς 1 και ο Ρωμύς 2. Είναι ντυμένοι σαν παλιάτσοι.)

ΡΩΜΙΟΣ 1 : Κυρίες και κύριοι καλησπέρα σας. Επειδή η παράστασή μας ανατρέχει σε πολλά επεισόδια, εποχές, γεγονότα, η μικρή από δω και λόγου μου θα σας πληροφορούμε μέσες άκρες για το που βρισκόμαστε και γιατί. Έλα στο έργο μας.

ΡΩΜΙΟΣ 2: Α, ναι, ναι, στο έργο μας, στο έργο μας. Το έργο μας κυρίες και κύριοι μόνον υπόθεση και πυροτεχνήματα δεν έχει. Κατά τα άλλα όμως έχει μουσική, χορό, τραγούδι, γιατί λέει είναι ένα έργο που αποφάσισε να το ρίξει όζω να ξεθυμάνει.

ΡΩΜΙΟΣ 1: Θέλει να πει κυρίες και κύριοι ότι το έργο μας ήτο αδύνατο να τεθεί υπό περιορισμόν. Τι μας συμβαίνει όταν σκεφτόμαστε κάτι που δεν το χωράει ο νους μας; Μας στρίβει !

ΡΩΜΙΟΣ 1: Μάλιστα. Τι κάνουμε όταν θέλουμε να πούμε κάτι και η κουβέντα μας δεν το χωράει ; Το στρίβουμε στο τραγούδι. Διότι το τραγούδι είναι μια κουβέντα που ...τρελάθηκε. Κι όταν πάλι δεν μας φτάνει το τραγούδι τι κάνουμε; το στρίβουμε στο χορό. Διότι ο χορός είναι ένα τραγούδι που ξανατρελάθηκε.

ΡΩΜΙΟΣ 2: Πολλά λες !

ΡΩΜΙΟΣ 1: Καλώς !

ΡΩΜΙΟΣ 2: Κυρίες και κύριοι, νομίζω ότι μπορούμε να αρχίσουμε

(Τραγούδι & χορός)

1. Το '21

Μου ξανάρχονται ένα ένα χρόνια δοξασμένα
να 'τανε το 21 να 'ρθει μια στιγμή

Να περνάω καβαλάρης στο πλατύ τ' αλώνι
και με τον Κολοκοτρώνη να 'πινα κρασί

Να πολεμάω τις μέρες στα κάστρα
και το σπαθί μου να πιάνει φωτιά
και να κρατάω τις νύχτες με τ' άστρα
μια Τουρκοπούλα (ομορφούλα) αγκαλιά

Μου ξανάρχονται ένα ένα χρόνια δοξασμένα
να 'τανε το 21 να 'ρθει μια βραδιά

Πρώτος το χορό να σέρνω στου Μοριά τις στρατές
και ξοπίσω μου Μανιάτες και οι Ψαριανοί

Κι όταν λαβωμένος γέρνω κάτω απ' τους μπαξέδες
να με ραίνουν μενεξέδες χέρια κι ουρανοί

Να πολεμάω τις μέρες στα κάστρα
και το σπαθί μου να πιάνει φωτιά
και να κρατάω τις νύχτες με τ' άστρα
μια Τουρκοπούλα (ομορφούλα) αγκαλιά

Μου ξανάρχονται ένα ένα χρόνια δοξασμένα
να 'τανε το 21 να 'ρθει μια βραδιά

2. ΤΟ '21

ΡΩΜΙΟΣ 3: Ξέρεις ποια ιστορία θα πούμε σήμερα ;

ΡΩΜΙΟΣ 4: Όχι !

ΡΩΜΙΟΣ 3: Το εικοσιένα.

ΡΩΜΙΟΣ 4: Εύκολο πράγμα !

ΡΩΜΙΟΣ 3: (Εκνευρίζεται) Βρε κωθώνι έτσι εύκολο το έχεις να μιλήσει κανείς για το ποιοι ήταν οι ελευθερωτές αυτού του τόπου και τι απογίνανε ;

ΡΩΜΙΟΣ 4: (Στους θεατές) Αυτή είναι εντελώς αστοιχειώτος.

(Στο Ρωμίο 3) Άσε με βρε παιδάκι μου να τα πω εγώ που τα ξέρω.

Λοιπόν κυρίες και κύριοι, εκείνα τα χρόνια η Ελλάδα ήταν πολύ σκλαβωμένη και ήρθε ο εγγλέζικος στόλος, ήρθε ο γαλλικός στόλος, ήρθε ο ρώσικος στόλος και πολεμήσανε τους Τούρκους και κατασκοτωθήκανε οι άνθρωποι και έτσι μας βοηθήσανε και ελευθερωθήκαμε.

ΡΩΜΙΟΣ 3: (Σαν να γρυλίζει) Μάλιστα !

ΡΩΜΙΟΣ 4: Κι από τότε όλοι αυτοί γίνανε προστάτες μας και σύμμαχοί μας και ήρθανε κι άλλοι ύστερα και Αυστριακοί και Ιερά Σύμμαχια κι έχουμε πάντα πρώτης τάξεως συμμάχους και δεν μπορεί να μας πειράξει κανένας !

ΡΩΜΙΟΣ 3: (άγρια) Σταμάτα !

ΡΩΜΙΟΣ 4: Γιατί καλέ; Δεν έγινε έτσι; Και τι δηλαδή έγινε το εικοσιένα; Για πες μας εσύ που τα ξέρεις καλύτερα!

ΡΩΜΙΟΣ 3: Πρώτ' απ' όλα πρέπει να πούμε τι έγινε πριν το εικοσιένα. Ποιοι αγωνιστήκανε για να γίνει το εικοσιένα. Ας αφήσουμε όμως το Ρήγα το Βελεστινλή να τα πει μόνος του.
(Τραγούδι & χορός)

2. Θούριος

Ως πότε παλληκάρια, θα ζούμε στα στενά,
μονάχοι σαν λιοντάρια, στες ράχες στα βουνά;
Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή.

Σπηλιές να κατοικούμε, να βλέπουμε κλαδιά,
να φεύγωμ' απ' τον κόσμο, για την πικρή σκλαβιά;
Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή.

Να χάνωμεν αδέρφια, πατρίδα και γονείς,
τους φίλους, τα παιδιά μας, κι όλους τους συγγενείς;
Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή

3. Η ΠΑΡΕΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΡΩΜΙΟΣ 3: Τετρακόσια χρόνια σκλαβιάς ήταν πολλά. Όμως οι Έλληνες δεν έκατσαν με σταυρωμένα χέρια. Πολλές φορές ξεσηκώθηκαν διεκδικώντας την ελευθερία τους. Ήταν όμως ανοργάνωτοι, χωρίς συντονισμό και σχέδιο. Κι ακόμα πολλές φορές στράφηκαν στην πολιτισμένη Ευρώπη πιστεύοντας πως κάποια μεγάλη δύναμη θα σταθεί στο πλευρό τους και θα τους βοηθήσει στο δύσκολο αγώνα τους. Μάταια όμως! Οι εξεγέρσεις που ξεκινούσαν οι δύστυχοι ραγιάδες πιστεύοντας στις υποσχέσεις των Ευρωπαίων, πνίγονταν στο αίμα, καθώς η πολυπόθητη βοήθεια δεν έφτανε ποτέ.

ΡΩΜΙΟΣ 4: Κι έτσι έβαζαν πάλι μεσίτες να ψάξουνε, έβαζαν αγγελίες στις εφημερίδες, έβαζαν τελάληδες.
Ελάτε κύριε Χατζηαβάτη μου, σας περιμένουμε.

(Ρωμιός 3 και ο Ρωμιός 4 αποσύρονται. Ο Χατζηαβάτης σηκώνεται μέσα από το κοινό και απαγγέλλει ενώ ταυτόχρονα ανεβαίνει σιγά – σιγά στη σκηνή. Στη μια γωνιά της σκηνής, κοιμάται κατάχαμα ο Καραγκιόζης)

4. ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ : Ακούσατε, ακούσατε. Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι, Δανοί, Γερμανοί, Ισπανοί, Αμερικανοί, ορθόδοξοι, διαμαρτυρόμενοι, καθολικοί... Ζητείται προστάτης δια έθνος πτωχόν, αλλά ενάρετον, με λαμπράς οικογενειακάς αρχάς και παραδόσεις, ολίγον μεταχειρισμένον, αλλά ωραίον και εις καλήν κατάστασιν ! Οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να έχουν τα εξής προσόντα: Να μην ομιλούν ελληνικά, να είναι ελέω Θεού γαλαζοαίματοι, ξανθοί, χαριτωμένοι και εύθυμοι δια να ευθυμήσει και η δύστυχος Ελλάς. (πάει έξω από την παράγκα του Καραγκιόζη) Ακούσατε, ακούσατε... (ο Καραγκιόζης ξυπνάει και τον κοιτάζει αγριεμένος)

Ακούσατε, ακού... (Ο Καραγκιόζης του δίνει μια δυνατή καρπαζιά)...άααααααχ το κεφαλάκι μου !!! Να χαθείς παλιάνθρωπε, απολίτιστε, αγριάνθρωπε, γιατί με χτυπάς μωρέ ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ : Γιατί φωνάζεις όξω από την παράγκα και κοιμάται η οικογένεια; Ολόκληρη οθωμανική αυτοκρατορία έξω από τη δική μου τη παράγκα ήρθες να φωνάζεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ : Καραγκιόζη μου, έχω το καθήκον να διαλαλήσω παντού, ότι οι δύστυχοι ραγιάδες

αναζητούν σωτήρα, αναζητούν προστάτη για να τους ελευθερώσει από την τουρκική σκλαβιά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ : Τώρα μάλιστα. Κόρακας κοράκου μάτι δε βγάζει Χατζατζάρη. Πάμε να βρούμε το μπάρμπα μου το Γιώργο να δούμε τι θα πει κι εκείνος.

(Φωνάζει)... Μπαρμπα Γιώργο ε μπαρμπα Γιώργο έλα εδώ λίγο....)

Έ μπαρμπούλη, για έλα που έχουμε κάτι μυστικό να σου πούμε. Για έλα να μαζευτούμε εδώ σύμπαρ ο λαός.

(μπαίνει ο μπαρμπα Γιώργος με την γκλίτσα στους ώμους...)

5. [ΜΠΑΡΜΠΑ - ΓΙΩΡΓΟΣ](#) : Τι είναι βρε ζαγάρ'! Τι θέλς ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ : Αυτό το κουτορνίθι νομίζει πως θα μας λευτερώσουν οι κουτόφραγκοι !

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ : Έχω το καθήκον να ανακοινώσω παντού ότι ζητείται σωτήρας για να σώσει τους δυστυχείς ραγιάδες από τα βάσανά τους.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ : Εσύ τι λες μπαρμπούλη ;

ΜΠΑΡΜΠΑ - ΓΙΩΡΓΟΣ : Ιγώ νουμίζω ότι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: (Τον διακόπτει και ο Μπαρμπα- Γιώργος δυσανασχετεί ...) Για να φωνάξουμε και το Νιόνιο, να δούμε τι θα μας πει κι αυτός. (Φωνάζει...) Νιόνιο εεε Νιόνιο ... έλα κι εσύ εδώ να μας πεις τη γνώμη σου...

6. [ΝΙΟΝΙΟΣ](#) : Γειά σου ψυχούλα μου Καραγκιόζο!

Γιατί να ψάχνουμε για σωτήρες στη Ρουσία, στην Αλεμάνια και στην Ιγγλετέρα; Γιατί τζογούλες να μην ξεσηκωθεί μονάχο του το δικό μας πόπολο δια την ελευθερία μας; Όπου ομιλούμε όλοι την ίδια λίνγκουα και έχουμε την ίδια μανταλιτά ; Κι έτσι οπούμαστε όλοι ενωμένοι ποιός στρανιέρος ή ντόπιος θα τολμήσει να πάει κόντρα στη βολοντά του λαού ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ : Εσύ τι λες μπαρμπούλη ;

ΜΠΑΡΜΠΑ - ΓΙΩΡΓΟΣ : Ιγώ νουμίζω...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ : (Τον διακόπτει και ο Μπαρμπα- Γιώργος δυσανασχετεί) Μα σιορ Διονύσιε ξεχνάς τι παραγγελίες μας δώσανε ; Ότι όλες οι Μεγάλες Δυνάμεις θα μας κατατρέξουν αν ξεσηκωθούμε μόνοι μας και κάνουμε του κεφαλιού μας. Πώς θα τα βγάλουμε πέρα μόνοι μας, ξυπόλητοι και αβοήθητοι απέναντι σε ολόκληρη Αυτοκρατορία;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ : Εσύ τι λες μπαρμπούλη;

ΜΠΑΡΜΠΑ - ΓΙΩΡΓΟΣ : Ιγώ...

ΝΙΟΝΙΟΣ : (Τον διακόπτει και ο Μπαρμπα- Γιώργος δυσανασχετεί ξανά) Μωρέ σιγά τσι παραγγελίες των! Εγώ τζογούλες μου πιστεύω στην ελευθεριάν και την ποίηση, εγώ είμαι θρεμμένος με Διονυσάκη Σολωμό που τα ήθελε ούλα ελληνικά ! Τσέντο περ τσέντο !

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ : Εσύ τι λες μπαρμπούλη ;

ΜΠΑΡΜΠΑ - ΓΙΩΡΓΟΣ : Ιγώ...

ΚΑΡΑΓΚΚΙΟΖΗΣ: (Τον διακόπτει και ο Μπαρμπα- Γιώργος δυσανασχετεί ξανά ...) Για να φωνάξουμε και τον Σταύρακα, να δούμε τι θα μας πει κι αυτός. (Φωνάζει...) Σταύρακααααα ε Σταύρακα... έλα κι εσύ εδώ να μας πεις τη γνώμη σου...
(Μπαίνει ο Σταύρακας με το κομπολόι στο χέρι...)

7. [ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ](#): Γειά και χαρά σας μόρτες ! Τι χαμπαράκια ;

Να μου ζήσεις φίόρο του λεβάντε ! Θυμάμαι και τις άλλες φορές ρε μάγκες που μας πιάσανε κορόιδα δήθεν ότι θα μας βοηθήσουνε και στη τελική μας αφήσανε αμανάτι.
Μάγκες πιάστε τα γιοφύρια. Θα γίνει μεγάλη φασαρία να πούμε. Θα τους κάνουμε με τα κρεμμυδάκια !

ΚΑΡΑΓΚΚΙΟΖΗΣ : Εσύ τι λες μπαρμπούλη ;

ΜΠΑΡΜΠΙΑ - ΓΙΩΡΓΟΣ : Τη γλέπετε τη γκλίτσα; Έτσι και δε μ' αφήκετε να τελειώσω θα σπάσω κεφάλια. Το λοιπόν! Ποιός από σας ορέ ζαγάρια ξέρει τα κοπάδια καλύτερα από μένα; Σαν τα κοπάδια τους έχουνε ο Σουλτάνος κι οι κοζταμπάσηδες τους ραγιάδς. Εκείνοι τους βγάνουν για βοσκή, έχουν μαντρόσκυλα γύρω γύρω να τους φυλάνε, να τους φέρνουνε πίσω στη στρούγκα, να τους αρμέγουν, να τους κουρεύουν, να τους πουλούν και να τους αγοράζουν.
Φτάν' πια το λοιπόν. Θα πάρω την αγκλίτσα μ' κι βουρ πάνου με τς κλέφτες και τς' αρματολούς. Όρε μάνα μ' το πήρα απόφαση κι όποιους θέλ' μ' ακλουθεί !

ΚΑΡΑΓΚΚΙΟΖΗΣ : Μπράβο μπαρμπούλη, ωραία τα είπες. Εσείς οι άλλοι τι λέτε ;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ : Εγώ θέλω να ξεσηκωθούμε, τελεία και παύλα !

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ : Αχού θα βρούμε το μπελά μας, αχού θα φάμε το κεφάλι μας !
(ο Καραγκιόζης παίρνει μια ελληνική σημαία και την κυματίζει ενθουσιασμένος)

ΚΑΡΑΓΚΚΙΟΖΗΣ : Εμπρός λοιπόν αδέρφια. Φτάνει πια η σκλαβιά! Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή ! Να βγούμε με το Θεωδωράκη τον Κολοκοτρώνη, κλέφτες στα βουνά. Να χτυπήσουμε τον κατακτητή παντού !

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ : Αχού θα βρούμε το μπελά μας...

ΜΠΑΡΜΠΙΑ - ΓΙΩΡΓΟΣ : Να μου ζήσεις ανισούδι μ'. Ζήτω η Ελλάς ! Ελευθεριά ή θάνατος !

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ : Αχού θα φάμε το κεφάλι μας...

ΚΑΡΑΓΚΚΙΟΖΗΣ : Εμπρός το λοιπόν. Αχ ρε Βεληγκέκα να πέσεις στα χέρια μου. Θα βγάλω το σπαθί μου και να, να να, να, να...
(χτυπάει τον αέρα με ένα φανταστικό σπαθί)

(μπαίνει μέσα ο Βεληγκέκας, ενώ ο Καραγκιόζης που δεν τον έχει δει συνεχίζει να χτυπάει τον αέρα)

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ : Νάτα, νάτα,
(ο Χατζηαβάτης ζαρώνει σε μια γωνιά)

ΚΑΡΑΓΚΚΙΟΖΗΣ : Να και σεις πασάδες, γενίτσαροι, Αγαρηνοί, να και συ παλιοσουλτάνε, να, να, να.....

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ : (δυνατά) Πρα - πρα - πρα ορέ ! Δε χαίρεστε να με βλέπετε ορέ γκιαούρ πεζεβέγκια ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ : Χαρά μας και δόξα μας κύριε Βεληγκέκα ! Όμως ποιο καλό αεράκι σας έφερε

σήμερα εδώ ;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ : Οι φωνές σας ορέ πεζεβέγκια! Σηκώσατε μπαϊράκι ορέ; Εσείς ξυπόλυτοι, εσείς πεινασμένοι, δαρμένοι σκύλοι, γκιαούρηδες, σηκώσατε δικό σας μπαϊράκι; Τώρα θα σας ρίξω στο Δράκο να σας κάνει λιανά - λιανά κομμάτια!

Μέσα, μέσα ορέ γκιαούρηδες, μέσα να σας τρώει ο Δράκος. (Τους σπρώχνει προς την έξοδο)

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ : Οχ αδέρφια θα με φάνε λάχανο !

ΝΙΟΝΙΟΣ : Αχού μανούλα μου με χάνεις !

ΜΠΑΡΜΠΙΑ - ΓΙΩΡΓΟΣ : Ορέ μάνα μ'

(ο Βεληγκέκας κυνηγά τον Καραγκιόζη)

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ : Έλα μέσα ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ : Είναι πιο βολικά εδώ

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ : Έλα που σου λέω

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ : Κάτω τα ξερά σου

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ : Έλα να σε πιάσω ορέ να σε πάω στο Δράκο

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ : Αμάν ο Κολοκοτρώνης ! (δείχνει στα ψέματα σε μια τυχαία κατεύθυνση)

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ : Όρε μανούλα μου, πάμε χαμένοι !

(Ο Βεληγκέκας σαστίζει, ο Καραγκιόζης το εκμεταλλεύεται και φεύγει τρέχοντας)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ : Φεύγω, γεια σας, γεια σας...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ : Που είναι ορέ το ξυπόλητο γκιαούρ. Αααααχ να σε πιάσω!

(κυνηγιούνται με τον Καραγκιόζη)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ : Φεύγω, φεύγω αδέρφια...Φεύγω μα θα ξανάρθω να σας λευτερώσω. Γεια σας... Γεια σας...

ΝΙΟΝΙΟΣ : Τρέξε Καραγκιόζο, τρέξε

ΜΠΑΡΜΠΙΑ - ΓΙΩΡΓΟΣ : Ροβόλα ανιψούδ' κι μεις σε περιμένουμ'

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ : Άχ μωρέ σεϊτάν γκιαούρ να σε πιάνω να σε κάνω μικρά μικρά κομματάκια να σε ρίχνω στο δράκο! Εσύ δρόμο ορέ πεζεβέγκη. Όξω από δω, που πάτε μονάχοι σας να σηκώσετε μπαϊράκι.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ : Ακούσατε, ακούσατε. Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι, Δανοί, Γερμανοί, Ισπανοί, Αμερικανοί, ορθόδοξοι, διαμαρτυρόμενοι, καθολικοί...Ζητείται ααααααχ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ : Έ μα δε τρώγεσαι πια τα ίδια και τα ίδια ! (τον τραβάει και φεύγουν)

(Τραγούδι & χορός)

8. Σαράντα παλληκάρια

Σαράντα παλληκάρια
από τη Λε από τη Λεβαδιά
φεύγουν αρματωμένα
και πάνε και πάνε για κλεψιά

Στο δρόμο που πηγαίνανε γέροντα,
μωρ' γέροντα απαντούν.
Ωρα καλή σου γέρο
καλώς τα τα, καλώς τα τα παιδιά.

Πού πάτε παλληκάρια
πού πάτε βρε, πού πάτε βρε παιδιά.
Πάμε για να πατήσουμε
την Τροπο , βρε την Τροπολιτά
Έλα μαζί μας γέροντα για την ο
Βρε για την ορμηλιά
Δεν ημπορώ παιδιά μου
γιατί είμαι γέ γιατί είμαι γέροντας

4. Το όνειρο του ραγιά

(Η αυλαία κλείνει και όταν ανοίγει ξανά σε μια καρέκλα στο κέντρο, κοιμάται ο Ραγιάς. Τον πλησιάζει ένας οπλισμένος φουστανελάς με κόκκινο φέσι και κάτι του λέει στο αυτί. Ο φουστανελάς φεύγει και σε λίγο ο Ραγιάς ξυπνά αλαφιασμένος)

ΡΑΓΙΑΣ : Μωρέ τι όνειρο ήταν ετούτο; Έ, Μπιρμπίλω, που είσαι ;
(μπαίνει βιαστική η γυναίκα)

ΓΥΝΑΙΚΑ : Τι φωνάζεις Γιώργο, τι έπαθες ;

ΡΑΓΙΑΣ : Είδα ένα όνειρο σημαδιακό, ένα φουστανελά ως εκεί απάνω !

ΓΥΝΑΙΚΑ : Χριστός και Παναγιά ! (Κάθεται σε μια καρέκλα δίπλα στο Ραγιά και σταυροκοπιέται.)

ΡΑΓΙΑΣ : Φόραγε κόκκινη σκούφια.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Ξορκισμένος να 'ναι !

ΡΑΓΙΑΣ : Είχε και γιαταγάρι ζωσμένο στη μέση.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Ααα, φτου τον τρισκατάρατο ! (φτύνει στον κόρφο της)

ΡΑΓΙΑΣ : Ήτανε λέει ο Καραϊσκάκης.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Έπαιξε η κοιλιά σου από βραδύς Καραϊσκάκη, γι' αυτό θα τον είδες στον ύπνο σου.

ΡΑΓΙΑΣ : Μωρέ μίλαγα μαζί του, κουβέντιαζα, πως να στο πω !

ΓΥΝΑΙΚΑ : Θα σου ανέβηκε λέω εγώ η θέρμη στο μυαλό.

ΡΑΓΙΑΣ : Δεν είναι η μέρα μου σήμερα, αύριο θα με πιάσει.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Έ, τότε έπαθες βαρυστομαχιά από το πολύ φαΐ.

ΡΑΓΙΑΣ : Ναι από τα φύλλα τα κουκιά που εφάγαμε εγές, με δίχως ψωμί και δίχως λάδι.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Δε λες πάλι καλά που τα 'χαμε κι αυτά. Και δε μου λες, τι σου μολόγαγε αυτός ο πρωτοκλέφτης ; Του πες και το τραγούδι του, "Καραϊσκάκη μου αρχηγέ και πρώτε καπετάνιε" ; Είναι το τραγούδι των λιμασμένων σαν κι εμάς.

ΡΑΓΙΑΣ : Πολλά ξέρεις γυναίκα αλλά ο νους σου δε φτάνει σ' αυτά που λέγαμε εγώ με τον Καραϊσκάκη.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Τι θα λέγατε ; Άρες, μάρες, κουκουνάρες. Ξέρεις μωρέ τι είναι τα όνειρα ; Ξύλα, κούτσουρα, δαδιά καμένα.

ΡΑΓΙΑΣ : Δε πιστεύεις στα όνειρα εσύ;

ΓΥΝΑΙΚΑ : Πως, όποιος πεινάει ονειρεύεται καρβέλια. Είδες στον ύπνο σου φουστανέλα, ετοιμάσου να πεθάνεις.

ΡΑΓΙΑΣ : Δάγκωσε τη γλώσσα σου μωρή γυναίκα.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Έ, αυτό φανερώνει το όνειρο, τώρα άλλο αν δε θες εσύ !

ΡΑΓΙΑΣ : Και τα γόνατά μου κόπηκαν αλλά και δε μ' αρέσει να πεθάνω !

ΓΥΝΑΙΚΑ : Πεθαίνουμε λίγο λίγο, μη στεναχωριέσαι.

ΡΑΓΙΑΣ : Λιώνουμε στα πόδια μας. Δυο οκάδες λαδάκι βγάζει το χωραφάκι μας, τη μια παίρνουν οι Τούρκοι και την άλλη οι κοτζαμπασήδες.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Τι τη θέλουμε τέτοια ζωή;

ΡΑΓΙΑΣ : Έτσι για να 'μαστε στο μέτρο. Αυτά μου 'λεγε κι ο Καραϊσκάκης.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Ααα άσε με το Καραϊσκάκη και την Καραϊσκάκινα μαζί. (κάνει να φύγει)

ΡΑΓΙΑΣ : Μπιρμπίλω μη φεύγεις, άσε με να σου πω. Ο Καραϊσκάκης μου είπε να μην καθόμαστε με τα χέρια σταυρωμένα.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Δε μου λες άντρα, τα 'χασες στα γεράματα ;

ΡΑΓΙΑΣ : Έννοια σου και τα 'χω ακόμα τετρακόσια.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Έ, τότε τι κάθεσαι και με ψέλνεις με τον Καραϊσκάκη ;

ΡΑΓΙΑΣ : Είσαι μάνα και συ και πρέπει να ξέρεις.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Σαν τι να ξέρω ;

ΡΑΓΙΑΣ : Η σωτηρία μας είναι στο βουνό, στους κλέφτες και τους αρματολούς.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Ο Καραϊσκάκης σου το 'πε κι αυτό ;

ΡΑΓΙΑΣ : Αυτός, ναι !

ΓΥΝΑΙΚΑ : Στους κλέφτες !!! Πανάθεμά τους !

ΡΑΓΙΑΣ : Γιατί τους κακομελετάς ; Τι ζημιά πάθαμε απ' αυτούς ;

ΓΥΝΑΙΚΑ : Μου πήραν τη βελόνα και δε μου την έδωκαν πίσω !

ΡΑΓΙΑΣ : Την ήθελαν για να ραφτούν καημένη.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Να ραφτούν, μωρέ τι μας λένε...Να καθίσεις στα αυγά σου λέω εγώ πια !

ΡΑΓΙΑΣ : Δεν υπάρχει άλλος δρόμος για μας γυναίκα. Μονάχα το βουνό! Το καριοφίλι και το γιαταγάκι! Να μην καθόμαστε με τα χέρια σταυρωμένα! Έτσι μου είπε κι ο Καραϊσκάκης και με σκούνησε : "ξύπνα ραγιά έεε, ξύπνα ραγιά" !! (Σηκώνεται να φύγει κι η γυναίκα του τον κυνηγάει)

ΓΥΝΑΙΚΑ : Που πας μωρέ Γιώργη, σταμάτα βρε τρελέ !

ΡΑΓΙΑΣ : Ξύπνα ραγιά !
(φεύγουν από τη σκηνή)

(Ξαναμπαίνει στη σκηνή μόνος του ο Ραγιάς οπλισμένος και αποφασιστικός)

ΡΑΓΙΑΣ : Εγώ ραγιάς δε ματαγίνομαι, Τούρκους δε προσκυνάω.
Δεν προσκυνώ τους άρχοντες και τους κοτζαμπασήδες
Μον' καρτερώ την Άνοιξη, να ρθουν τα χελιδόνια
Να πάρω δίπλα τα βουνά, με τους καπεταναίους.

(Τραγούδι και χορός)

9. [Ραγιά, καημένε μου Ραγιά](#)

Ραγιά, καημένε μου Ραγιά
για σήκω το κεφάλι.
Τη δόξα που 'χες μια φορά
απόκτησέ την πάλι.

**Ξύπνα, καημένε μου Ραγιά,
ξύπνα να δεις τη λευτεριά.**

Διψούν οι κάμποι για νερό
και τα βουνά για χιόνια.
Διψούνε και για λευτεριά
οι σκλάβοι τόσα χρόνια.

**Ξύπνα, καημένε μου Ραγιά,
ξύπνα να δεις τη λευτεριά.**

Κοιμούμαι μ' ένα όνειρο
ξυπνώ με μιαν ελπίδα.
Να δω κι εγώ μια μέρα φως
ελεύθερη πατρίδα.

**Ξύπνα, καημένε μου Ραγιά,
ξύπνα να δεις τη λευτεριά.**

Ο ΣΗΚΩΜΟΣ

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Τρεις απλοί άνθρωποι, καταλαβαίνουν πως η λευτεριά δε χαρίζεται μα κατακτιέται. Παίρνουν την απόφαση να ετοιμάσουν το Σηκωμό και ιδρύουν στην Οδησό το 1816 τη Φιλική Εταιρία. Στις 22 Φλεβάρη του 1821 ο Αλέξανδρος Υψηλάντης περνά στη Μολδοβλαχία. Η επανάσταση άρχισε.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2: Κι ένας τρελόπαπας, ο Παπαφλέσσας, ξεσηκώνει το Μοριά και σε λίγο βροντάνε τα καριοφίλια της λευτεριάς στην Καλαμάτα, την Τρίπολη και τη Μάνη. Στην Αλαμάνα ξαναζούν οι Θερμοπύλες.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Ο Ανδρούτσος υψώνει κάστρο λευτεριάς το πλίθινο χάνι της Γραβιάς. Εκατόν τριάντα δύο ανδρειωμένοι κλείνονται σ' αυτό χορεύοντας και τραγουδώντας σαν να πήγαιναν σε γλέντι.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2: Οι ραγιάδες, με ηγέτη το Γέρο του Μοριά, πολιορκούν την Τριπολιτσά.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Την πολυάνθρωπη και κοσμοξάκουστη τότε Χίο, την τυλίγουν οι φλόγες, την πνίγει το αίμα. Κι ένας κατάξερος βράχος καταμεσής στο Αιγαίο υψώνει σύμβολο ελευθερίας.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2: Στο Μεσολόγγι που «είχε για τείχος ένα φράχτη», πολιορκημένο απ' όλες τις δυνάμεις της Τουρκίας και της Αιγύπτου γράφεται αθάνατο έπος ηρωισμού και λευτεριάς.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Οι λαοί συγκλονίζονται από τον αγώνα των Ελλήνων. Εκείνοι όμως που τους κυβερνούν, έχουν πωξίδα τους το συμφέρον. Πάνω από την Κρήτη, την Κάσο, τα Ψαρά, το Μεσολόγγι, τη Ρούμελη απλώνεται πια το σάβανο του τυράννου. Μα οι αγωνιστές συνεχίζουν να πολεμάνε ως το θάνατο και πέρα απ' αυτόν γιατί ξέρουν ότι η λευτεριά κερδίζεται μόνο με θυσίες.

(Τραγούδι και χορός)

10. Τα κλεφτόπουλα

Μάνα μου τα, μάνα μου τα κλεφτόπουλα
Τρώνε και τραγουδάνε, άιντε πίνουν και γλεντάνε.

Μα ένα μικρό μα ένα μικρό κλεφτόπουλο
δεν τρώει, δεν τραγουδάει, βái δεν πίνει δε γλεντάει.

Μόν' τ' άρματα, μόν' τ' άρματά του κοίταζε,
του τουφεκιού του λέει: Γεια σου Κίτσο μου λεβέντη,

πόσες φορές, πόσες φορές με γλίτωσες
απ' των εχθρών τα χέρια κι απ' των Τούρκων τα μαχαίρια.

6. ΕΡΧΟΜΟΣ ΤΟΥ ΟΘΩΝΑ

ΡΩΜΙΟΣ 5 : Τα παλιά βάσανα της Ελλάδας περάσανε. Ήρθε ο Καποδίστριας !

ΡΩΜΙΑΚΙ 6: Α ωραία.

ΡΩΜΙΟΣ 5: Πάει ο Καποδίστριας. Τώρα περιμένουμε τον Όθωνα.

ΡΩΜΙΑΚΙ 6: Α, τον Όθωνα. Ο Όθωνας και η Αμαλία έ.

ΡΩΜΙΟΣ 5: Όχι η Αμαλία θα έρθει αργότερα, τώρα περιμένουμε τον Όθωνα.

ΡΩΜΙΑΚΙ 6: Έτσι μπράβο. Να 'χουμε και μεις ένα δικό μας βασιλιά, να μην περιμένουμε όλο από τους ξένους βασιλιάδες, γιατί όποιος δεν έχει νύχια να ξυστεί... Καλά δε λέω ;

ΡΩΜΙΟΣ 5: Σοφά. Μόνο που κι αυτόν οι ξένοι μας τον διαλέξανε

ΡΩΜΙΑΚΙ 6: Έ άστους να διαλέγουν οι ξένοι. Ξέρουν αυτοί. Έχουνε πείρα οι άνθρωποι.

ΡΩΜΙΟΣ 5: Σωστό. Ακούς τίποτα ;

ΡΩΜΙΑΚΙ 6: Κάτι ακούω ναι, κάτι ακούω.

ΡΩΜΙΟΣ 5: Ω ρε κόσμος που 'ρχεται για την υποδοχή, κοίτα κι είν' όλοι δακρυσμένοι από χαρά

ΡΩΜΙΑΚΙ 6: Αφού και μένα έτσι μου 'ρχεται ν' αρχίσω να κλαίω απ' τη συγκίνηση.

ΡΩΜΙΟΣ 5: Πάμε, πάμε.

ΡΩΜΙΟΣ 6: Πάμε.

(Τραγούδι και χορός)

11. Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΖΑΛΟΓΓΟΥ

Έχε γεια καημένε κόσμε (2)
έχε γεια γλυκιά ζωή (2)
κι εσύ δύστυχη πατρίδα (2)
έχε γεια παντοτινή (2)

Έχετε γεια βρυσούλες, λόγγοι βουνά ραχούλες
έχετε γεια βρυσούλες κι εσείς Σουλιωτοπούλες

Στη στεριά δε ζει το ψάρι (2)
ούτ' ανθός στην αμμουδιά (2)
κι οι Σουλιώτισσες δε ζούνε (2)
δίχως την ελευθεριά (2)

Έχετε γεια βρυσούλες, λόγγοι βουνά ραχούλες
έχετε γεια βρυσούλες κι εσείς Σουλιωτοπούλες

ΑΛΛΟΙ ΧΟΡΕΥΟΥΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ «ΤΟΥΣ ΧΟΡΕΥΟΥΝ»

ΡΩΜΙΟΣ 7: Εσύ αλλιώς μου τα 'χες πει.

ΡΩΜΙΟΣ 8: Αλλιώς ; Πως αλλιώς ;

ΡΩΜΙΟΣ 7: Δε μου πες να μη στενοχωριέμαι γιατί τώρα με τον ερχομό του Όθωνα θα παν όλα ωραία και καλά ; Ψέματα μου τα 'λεγες ;

ΡΩΜΙΟΣ 8: Όχι βέβαια. Απλά σου έλεγα ότι πιστεύανε οι Έλληνες εκείνο τον καιρό.

ΡΩΜΙΟΣ 7: Στο παλάτι όμως χορεύουν ακόμα του καλού καιρού !

ΡΩΜΙΟΣ 8: Χορεύουν και θα χορεύουν ακόμα για χρόνια πολλά.

ΡΩΜΙΟΣ 7: Μα...καλά για να χορεύουν ήρθαν στην Ελλάδα ;

ΡΩΜΙΟΣ 8: Η Ελλάδα είναι ωραία αίθουσα χορού. Αλλά μη νομίζεις ότι δεν κάνουν τίποτα άλλο. Έννοια σου μαγειρεύουν διάφορα. Δεν είδες τους καπετάνιους τι φαρμακωμένοι που φύγανε ;

ΡΩΜΙΟΣ 7: Πως δεν το είδα. Μα γιατί τους πιάσανε έναν – έναν και ρωτούσανε «τι θέλει» ;

ΡΩΜΙΟΣ 8: Για να τους διαλύσουνε. Έτσι θα τους αφήσουνε όλους μαζί ; Είναι κι αρματωμένοι αυτοί. Έχουν λαό μαζί τους !

ΡΩΜΙΟΣ 7: Ναι, αλλά αυτοί πολεμήσανε, νικήσανε και μας ελευθέρωσαν.

ΡΩΜΙΟΣ 8: Ε, ωραία, άμα πεθάνουνε, θα τους κάνουμε αγάλματα, ποιήματα, λόγους στεφάνια. Τώρα είναι ζωντανοί ακόμα...

ΡΩΜΙΟΣ 7: Κι επειδή είναι ζωντανοί πρέπει να τους πετάξουμε ;

ΡΩΜΙΟΣ 8: Βεβαίως διότι τώρα ο πόλεμος τελείωσε. Κάθε φορά που τελειώνει ένας πόλεμος, υπάρχουν κάποιιοι που περισσεύουνε ! ...Κι όπως είναι φυσικό, οι περισσευούμενοι αυτοί εν καιρώ ειρήνης είναι οι χρειαζόμενοι εν καιρώ πολέμου, κατά την ίδια λογική που οι επιπλέοντες εν καιρώ ειρήνης είναι οι άφαντοι εν καιρώ πολέμου.

ΡΩΜΙΟΣ 7: (Στους θεατές) Να δείτε που τώρα θα την κολλήσω στον τοίχο... Άκου εδώ κυρία τέτοια, ξέρεις τι λες αυτή τη στιγμή ; Είναι σα να λες...τι χρονολογία έχουμε τώρα ;

ΡΩΜΙΟΣ 8: (Βγάζει το ρολόι της τσέπης) Αυτή ακριβώς τη στιγμή έχουμε 1835-1840.

ΡΩΜΙΟΣ 7: Ωραία, είναι σα να λες ότι ο Κολοκοτρώνης...

ΡΩΜΙΟΣ 8: Είναι φυλακή, καταδικασμένος σε θάνατο !

ΡΩΜΙΟΣ : Ο Κολοκοτρώνης !!! Είναι σα να λες ότι ο Πλαπούτας...

ΡΩΜΙΟΣ 7: Κι αυτός καταδικασμένος σε θάνατο !

ΡΩΜΙΟΣ 8: Ο Πλαπούτας ! Κι ο Νικηταράς ;

ΡΩΜΙΟΣ 7: Στη φυλακή κι αυτός. Και το Μακρυγιάννη τον έχουνε στα μαύρα τα τεφτέρια.

ΡΩΜΙΟΣ 8 : Καλά ντε μην αγριεύεις, μια αντιρρησούλα είχαμε, δε χάλασε ο κόσμος !

ΡΩΜΙΟΣ 7: Τι ξόανο μου φέρανε για βοηθό.

(Ο Ρωμιός 7 και ο Ρωμιός 8 φεύγουν.)

(ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΑΙ ΧΟΡΟΣ)

12. Εσείς πουλιά μ' πετούμενα

Άντε εσείς πουλιά μ' πετούμενα
που πάτε στον αέρα
άντε που πάτε κι έρχεστε
Άντε αυτού που πάτε κι έρχεστε
Και πίσω που γυρνάτε
Μην είδατε πουλιά μ' το Θόδωρο
Άντε μην είδατε πουλιά μ' το Θόδωρο
Ορέ το Θόδωρο το Ζιάκα
Εμείς εψές προφές τον είδαμε

13. ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ

(Ο Ρωμιός 7 και ο Ρωμιός 8 αποχωρούν, ενώ στη σκηνή μένει ο Κολοκοτρώνης ακίνητος, με το χέρι τεντωμένο σε στάση που θυμίζει το άγαλμα στη Σταδίου. Ακούγεται δυνατή ροκ μουσική, ενώ μπροστά από το άγαλμα περνά ο Ρωμιός 9 με γουόκμαν χορεύοντας. Όταν αρχίζει ο διάλογος, η μουσική σιγά – σιγά σταματά.)

ΑΓΑΛΜΑ : Ε, εσύ

(Ο Ρωμιός 9 ψάχνει να βρει ποιος μίλησε)

ΑΓΑΛΜΑ : Έει, εσένα μιλάω !

(Ο Ρωμιός 9 συνεχίζει να ψάχνει)

ΑΓΑΛΜΑ : Από δω γύρνα

(Ο Ρωμικός 9 καταλαβαίνει ότι το άγαλμα μιλάει και παγώνει)

ΑΓΑΛΜΑ : Θα μου κάνεις μια χάρη ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Αμ...αμ...η...ο...

ΑΓΑΛΜΑ : Κωφάλαλο είσαι βρε κακόμοιρο

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Οϊ ...αϊ...ημ...

ΑΓΑΛΜΑ : Τότε γιατί δεν αποκρίνεσαι ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Μι...μι...λάς ;

ΑΓΑΛΜΑ : Εγώ μιλώ, εσύ τι έχεις και δε μιλάς ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Μπο-μπο...μπορείς ;

ΑΓΑΛΜΑ : Τώρα μπορώ ! Άλλοτε δεν μπορούσα...

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Μα...μα...μα...είσαι...

ΑΓΑΛΜΑ : Δίκιο έχεις. Δε μοιάζω και πολύ έτσι που με καταντήσανε αλλά, αν με καλοπροσέξεις εγώ είμαι ...ο γερο – Κολοκοτρώνης. Το λοιπόν θα μου κάνεις μια χάρη ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Τι...τι..τι χάρη ;

ΑΓΑΛΜΑ : Θα μου ξύσεις λίγο την πλάτη ; Έχω μια φαγούρα που μ' έχει αλαλιάσει !...

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Την πλάτη ;

ΑΓΑΛΜΑ : Ναι μπράβο ! Έτσι που μου 'βαλε τα χέρια αυτός ο μαγκούφης ούτε να ξυστώ δεν μπορώ...
(Ο Ρωμικός 9 πάει από πίσω για να του ξύσει την πλάτη)

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Εδώ ;

ΑΓΑΛΜΑ : Ναι μπράβο...Αααααα...Αααααα...Αααααααααααα. Την ευχή μου να έχεις.

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Φτάνει ;

ΑΓΑΛΜΑ : Άντε ευχαριστώ κι άμα περνάς από δω να με θυμάσαι.
(Ο Ρωμικός 9 φεύγει έντρομη και πέφτει πάνω στο Ρωμικό 10 που μπαίνει στη σκηνή φουριόζος)

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Έλα γρήγορα (την τραβάει)

ΡΩΜΙΟΣ 10: Τι τρέχει ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Μιλάει...

ΡΩΜΙΟΣ 10: Ποιος μιλάει ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Δε με πιστεύεις ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Πού με πας ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Ο...το...(τον έχει φέρει κοντά στο άγαλμα)...Μιλάει !...

ΡΩΜΙΟΣ 10: (Ευχαριστημένος) Σοβαρά; (απλώνει το χέρι ψηλά και κάνει χειραψία με το άγαλμα)
Τα σέβη μου στρατηγέ, τι μου κάνετε ;

ΑΓΑΛΜΑ : Καλώς την. Εσύ τι μου κάνεις ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Ας τα λέμε καλά! Τι νέα έχουμε;

ΑΓΑΛΜΑ : Εγώ τι νέα να 'χω. Κάθομαι εδώ και φιλοσοφώ.

ΡΩΜΙΟΣ 9 : (Στο Ρωμίο) Σε ξέρει ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Είναι πολύ ωραία θέση εδώ. Είναι πέρασμα.

ΑΓΑΛΜΑ : Εκείνον τον Καραϊσκάκη τον κάνανε άγαλμα ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Νομίζω...

ΑΓΑΛΜΑ : Θα τον κάνανε δε μπορεί, όλους θα μας κάνουνε, δε θα τη γλιτώσει κανένας μας.

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Τον κάνανε, εγώ το 'χω δει το άγαλμα.

ΑΓΑΛΜΑ : Εδώ κοντά είναι ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Δε θυμάμαι.

ΑΓΑΛΜΑ : Εσύ μου 'ξυσες την πλάτη πρωτύτερα ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Να την ξαναξύσω ;

ΑΓΑΛΜΑ : Προς ώρας, μου κάνεις εσύ μια μικρή χάρη ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Όσες θέλεις.

ΑΓΑΛΜΑ : Να μου κατεβάσεις το χέρι. Έχω πιαστεί έτσι που μου το παλούκωσε αυτός ο κερατάς.

ΡΩΜΙΟΣ 10: Ευχαρίστως. Μικρή, έλα εδώ. Θα του κατεβάσουμε το χέρι !

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Κύριε στρατηγέ συμφωνείτε που θέλει να σας κατεβάσει το χέρι ;

ΑΓΑΛΜΑ : Εγώ της το είπα.

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Άμα της το είπατε εσείς, εντάξει. Γιατί αυτή, εσείς δεν την ξέρετε καλά, όλο πρωτοβουλίες είναι. Όσπου να βρούμε κανένα μελά.

ΑΓΑΛΜΑ : Βρε Έλληνες, δυο είστε και διαφωνείτε ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Πιάσε γερά το στρατηγό από τη μέση και βάστα κόντρα.

(Αγκαλιάζει το άγαλμα από τη μέση)

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Καλά είναι έτσι ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Ωραία. Στρατηγέ, κατεβάζω.

ΑΓΑΛΜΑ : Δώσε του ! Κι άλλο ! Κι άλλο. Έλα λίγο ακόμα... Δόξα σοι ο Θεός ! (κουνάει ευχαριστημένος το χέρι του για να το ξεμουδιάσει)

ΡΩΜΙΟΣ 10: Και το άλλο.

ΑΓΑΛΜΑ : Το ζερβό ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Μια και αρχίσαμε; Τι ένα, τι δύο !

(Στο Ρωμίο 9) Ξαναπάσε !

ΑΓΑΛΜΑ : Άντε μπράβο...

(Ο Ρωμίος 9 ξαναπιάνει, ο Ρωμίος 10 ετοιμάζεται να κινήσει το αριστερό χέρι.)

ΡΩΜΙΟΣ 10: Στρατηγέ τραβάω !...

ΑΓΑΛΜΑ : Τράβα και μη σε νοιάζει ! ...Πιο δυνατά!... Ακόμα... Ντιπ μου το ξέρανε ο κερατάς!... Τράβα ! ...Έτσι μπράβο. Κουνάει ευχαριστημένος και τα δυο του χέρια. Τι ωραία που 'ναι να έχεις τα χέρια σου λυτά !

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Αυτή μου είπε ότι σας δικάσανε για προδοσία, αλήθεια είναι ;

ΑΓΑΛΜΑ : Το κρύβουνε ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Όχι, αλλά ως φαίνεται δεν το πολυλένε κιόλας !

ΑΓΑΛΜΑ : Ρεζίλικια ! Για σκέψου να δεις... Εμένα με 45 χρόνους στον πόλεμο με βγάνουν προδότη. Αλλά τέλος πάντων ειρήνη είχαμε, εχθρούς είχα, εξουσία ήτανε. Το καταλαβαίνω. Αλλά το να μπορεί να δίνει χάρη στους γερόντους Πλαπούτα και Κολοκοτρώνη, ένα σχολιαρούδι που 'ρθε ψες από τη Μπαυαρία με διαλογή των ξένων (ειρωνικά) «Όθων βασιλεύς των Ελλήνων», αυτό δεν το κατάπια ούτε πεθαμένος... (γελάει) Βρε τι γέλιο κάνω πεθαμένος άνθρωπος, ο Θεός να με συγχωρέσει !...

ΡΩΜΙΟΣ 10: Κι ύστερα...

ΑΓΑΛΜΑ : Και που λες, ύστερα μου κάνανε κι ένα γλέντι στο παλάτι για να με τιμήσουνε... Με βάνει ο βασιλιάς να καθίσω πλάι του... Σε μια στιγμή, λέει του διερμηνέα να με ρωτήσει :

Ποια τιμή και ανταμοιβή θέλω κι ότι να 'ναι θα μου τις δώσει.

Τι θέλω; Πες στα βιολιά να μου παίξουν ένα κλέφτικο.

(Ακούγεται χαμηλόφωνα ένα κλέφτικο τραγούδι)

Άντε πηγαίνετε τώρα γιατί έχω να ετοιμαστώ για αύριο. Αύριο; Τι θα γίνει αύριο ;...

ΑΓΑΛΜΑ : Αύριο ξημερώνει πάλι 25 του Μάρτη... Θα 'ρθουνε με στεφάνια και τούμπανα... Εγώ θα 'μαι εκεί πάνω σαν άγαλμα... Και σαν έρθει η στιγμή να βγει μπροστά ο μαγκούφης που θα βγάλει το λόγο... «Στάσου»... θα του πω!»

... «Κάθε χρόνο το λόγο τον εβγάνατε εσείς!... Φέτος θα τον βγάλουμε εμείς...(πάει μπροστά στη σκηνή και απευθύνεται κατευθείαν στο κοινό)

...Για ακούτε βρε τωρινοί Έλληνες. Άμα σας φέρνουνε για παράδειγμα εμάς τους πεθαμένους, μάθετε να

ξεχωρίζετε με ποια πονηριά σας το λένε... Κι άμα σας λένε για την ελευθεριά που πολεμήσαμε, να τη βλέπετε πρώτα αν έχει τέσσερα μάτια. Δυο μπροστά για να βλέπει τον κατακτητή και δυο πίσω για να βλέπει εκείνον που θέλει να φύγει ο κατακτητής, για να γίνει αφέντης αυτός.

Προσέχετε Έλληνες, εμείς οι παλιοί όσο ζούσαμε πολλά επικραθήκαμε κι αδικηθήκαμε... Κι αν θέτε στ' αλήθεια να τιμήσετε εμάς τους παλιούς, μη μας τηράτε πλέον. Κάμετε το δικό σας δρόμο, πάτε μπροστά και αγωνιστείτε! Εμάς το έργο μας και ο καιρός μας επέρασε και δε μοιάζει με το δικό σας. Μη σας λένε πως εμείς αγράμματοι, μ' ένα ξεροκόμματο και με την πίστη στο Χριστό κάναμε θαύματα ! ...Που 'σαι ορέ Καραϊσκάκη να τα πεις καλύτερα !

... Εμείς επολεμήσαμε για να 'χετε εσείς τα γράμματα και το ψωμί που δεν είχαμε και να μη χρειάζεστε θάματα για να ζήσετε μια ζωή ανθρωπινή... Έι Παπαφλέσσα, σήκω κι έλα βοήθα. Αφήστε το δικό μας αγώνα και κοιτάτε το δικό σας. Εμείς τι άλλο να θέμε ;... Που είσαι Καραϊσκο !... Έμπα μπροστά γερό – Πλαπούτα... Άει μπράβο παίζτε μας ένα τσάμικο...

(Η μουσική δυναμώνει και ακούγεται «[Ο Γέρος του Μοριά](#)» ή κάποιο άλλο τσάμικο και τρεις τέσσερις κλέφτες βγαίνουν στη σκηνή και χορεύουν τσάμικο μαζί με τον Κολοκοτρώνη και μετά αποχωρούν από τη σκηνή χορεύοντας.)

(Τραγούδι & χορός)

14. Ο Γέρος του Μοριά

Λάμπουν τα χιόνια στα βουνά κι ο ήλιος στα λαγκάδια
έτσι λάμπει ορέ λάμπει κι η κλεφτουριά
έτσι λάμπει ορέ λάμπει κι η κλεφτουριά οι Κολοκοτρωναίοι,
πόχουν τ' ασή ορέ τ' ασήμια τα πολλά,
πόχουν τ' ασή ορέ τ' ασήμια τα πολλά, τις ασημένιες πάλες,
αυτοί δεν κα ορέ δεν καταδέχονται
αυτοί δεν κα ορέ δεν καταδέχονται τη γη να την πατήσουν,
καβάλα πάν' ορέ πάνε στην εκκλησιά,
καβάλα πάν' ορέ πάνε στην εκκλησιά, καβάλα προσκυνάνε,
καβάλα παίρν' ορέ παίρνουν αντίδωρο
καβάλα παίρν' ορέ παίρνουν αντίδωρο απ' του παπαά το χέρι.
Ρίχνουν φλουριά ορέ φλουριά στην Παναγιά,

(Επιστρέφουν όλοι στη σκηνή και υποκλίνονται)

15. [ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ](#)

ΤΕΛΟΣ

Θεατρικό <https://www.youtube.com/watch?v=5wjoG1GeQY8>